

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.

IČ: 03441725

se sídlem Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5 – Smíchov

zastoupen osobou: Andrea Plachá, specialista pro komunikaci s úřady

ID datové schránky: dc6q2wa

V Praze dne 06. 04. 2026

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

dovoluji si Vás oslovit ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Právo na informace je ústavně zaručeným právem zakotveným v čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a v čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie.

Tímto Vás žádám o poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných Vaším stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období **od 01. 01. 2026 do 31. 03. 2026**, a to:

- podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
- podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona).

Požadované informace žádám poskytnout v elektronické podobě do datové schránky žadatele (ID: dc6q2wa) a to ve formátu PDF.

Právní a metodická východiska pro vyřízení žádosti

Abychom předešli případným nedorozuměním či nezákonnému odmítnutí žádosti, dovoluji si upozornit na ustálenou rozhodovací praxi soudů, krajských úřadů a závazné limity aplikace práva:

1. Ústavní rozměr práva na informace

Právo na informace je ústavně zaručeným právem dle čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny. Jak opakovaně judikoval Ústavní soud i Nejvyšší správní soud, rozsah omezení tohoto základního práva je třeba vykládat restriktivně (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/2010 Sb. ÚS). Podle čl. 4 odst. 4 Listiny musí být při používání ustanovení o mezích základních práv šetřeno jejich podstaty a smyslu. InfZ vychází z pravidla, že informace se poskytují, a omezení či podmiňování této informační povinnosti podléhá restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněno, přičemž důkazní břemeno leží na povinných subjektech (rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, čj. 1 As 281/2020-42).

Obdobně na mezinárodní úrovni čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zaručuje právo přijímat informace, a jakýkoliv zásah do tohoto práva musí být nejen stanoven zákonem, ale též nezbytný v demokratické společnosti (viz čl. 10 odst. 2 Úmluvy). Rozhodnutí stavebního úřadu jsou výkonem veřejné moci podléhající veřejné kontrole a jejich zpřístupnění představuje legitimní výkon práva na informace.

2. Nepřípustnost odmítnutí z důvodu komerčního využití

Případné zamítnutí žádosti s odůvodněním, že informace mohou být využity ke komerčním účelům, je právně zcela neopodstatněné. Upozorňujeme na následující právní rámec:

- **Směrnice (EU) 2019/1024** o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru výslovně zakotvuje právo na tzv. re-use, a to včetně komerčních účelů (čl. 3 a recitál 8 směrnice).
- **Zákon č. 106/1999 Sb. v § 3 odst. 1** stanoví, že žadatel nemusí svůj zájem na poskytnutí informace jakkoli dokládat či odůvodňovat. Právo na informace není podmíněno konkrétním účelem využití informace.
- **Směrnice (EU) 2003/98/ES** (předchůdce směrnice 2019/1024), transponovaná do českého právního řádu, rovněž zakazuje diskriminaci žadatelů na základě účelu, pro který informaci požadují.
- Tuto skutečnost setrvalě potvrzuje rozhodovací praxe odvolacích orgánů (např. rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025).

3. Nepřípustnost aplikace institutu zneužití práva

Institut zneužití práva dle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (dříve dovozováno z § 2 občanského zákoníku) lze aplikovat pouze ve výjimečných případech a za splnění přísných podmínek. Podle ustálené judikatury NSS plní tento institut roli ultima ratio a jeho použití je vázáno na kumulativní splnění několika podmínek, přičemž samotná skutečnost, že žadatel je podnikatel nebo že podává žádosti opakovaně či hromadně, nepostačuje k závěru o zneužití práva (viz rozsudek NSS čj. 4 As 34/2014-35). Žádost o kopie vydaných rozhodnutí stavebního úřadu je typickým a legitimním výkonem práva na informace a odmítnutí z důvodu „zneužití práva“ by bylo v tomto případě zcela neopodstatněné.

4. Ochrana osobních údajů (GDPR) a limity anonymizace

Žádáme o anonymizaci dokumentů výhradně v zákonem nezbytném rozsahu dle § 12 InfZ ve spojení s § 8a InfZ. Plošné začernování údajů je v rozporu se zákonem a vede k nepřezkoumatelnosti poskytnutých dokumentů. Jak potvrdil Krajský soud v Brně v rozsudku čj. 30 A 81/2023-35, nelze plošně odmítnout poskytnutí všech informací z důvodu, že některé z nich obsahují osobní údaje – je třeba jednotlivé údaje znepřístupnit (začernit) a zbytek poskytnout. Upozorňujeme na následující pravidla:

a) Právnícké osoby, veřejní investoři a IČO: Podle bodu 14 odůvodnění (recitálu) Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR) se ochrana osobních údajů nevztahuje na právnícké osoby. Není proto zákonný důvod anonymizovat názvy firem, veřejných institucí, jejich adresy ani identifikační čísla (IČO). Údaje o právníckých osobách jsou navíc veřejně dostupné v obchodním rejstříku.

b) Projektanti, architekti a odborný dozor: Údaje o fyzických osobách, které v řízení vystupují v rámci své podnikatelské či profesní činnosti (autorizované osoby), nepodléhají ochraně soukromí ve smyslu § 8a InfZ. Identifikační údaje těchto osob (jméno, IČO, číslo autorizace ČKA/ČKAIT, adresa sídla) jsou veřejně dostupné v profesních komorách a rejstřících. Jejich uvedení v rozhodnutí je odrazem jejich veřejné profesní činnosti, nikoliv soukromého života (viz např. rozsudek NSS čj. 5 As 119/2011 a princip vyřčený v nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10). Tyto údaje žádáme neanonymizovat.

c) Věcné údaje o stavbě: Katastrální území, parcelní čísla, názvy stavebních záměrů, údaje z katastru nemovitostí a údaje o druhu a účelu stavby jsou věcnými informacemi o nemovitostech, nikoliv osobními údaji, a nepodléhají anonymizaci. Katastrální údaje jsou navíc veřejně přístupné dle zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon.

d) Osobní údaje soukromých fyzických osob (nepodnikajících): Anonymizaci plně respektujeme pouze u jmen, dat narození a adres trvalého bydliště fyzických osob (např. soukromých investorů rodinných domů či sousedů jako účastníků řízení).

e) Zásada proporcionality: Jak konstatoval NSS v rozsudku čj. 1 As 281/2020-42, při střetu práva na informace s právem na ochranu osobních údajů je třeba provést test proporcionality. Plošné odmítnutí bez individuálního posouzení každého konkrétního údaje je nezákonné. Anonymizace musí být provedena adresně, tj. pouze u těch údajů, u nichž zájem na ochraně soukromí převažuje nad právem na informace, a musí být v každém jednotlivém případě odůvodněna.

5. Právo na informace nezávisle na účastenství v řízení

Pro úplnost uvádíme, že právo na informace dle InfZ je nezávislé na účastenství žadatele ve správním řízení. Toto právo svědčí každé fyzické i právnické osobě dle § 3 odst. 1 InfZ. Skutečnost, že žadatel nebyl účastníkem daného řízení, nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti – zákon takový důvod nezná (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35). Povinnost poskytovat informace dle InfZ existuje „vedle“ práva nahlížet do spisu dle § 38 správního řádu.

6. Poskytování i nepravomocných rozhodnutí

InfZ neumožňuje povinnému subjektu odmítnout žádost o informace jen proto, že se žadatel chce seznámit s nepravomocným správním rozhodnutím. Nejedná se o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí dle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ – vydáním rozhodnutí, byť zatím nepravomocného, je jeho příprava ukončena (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35, publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS).

7. Rozměr práva na informace o životním prostředí

Rozhodnutí stavebních úřadů mohou mít přímý dopad na životní prostředí. V této souvislosti upozorňujeme na Aarhuskou úmluvu (č. 124/2004 Sb. m. s.), která pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 4. 10. 2004 a která v čl. 4 zakotvuje právo na přístup k informacím o životním prostředí. Dále na zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, který poskytuje další, širší rámec pro zpřístupňování informací. Pokud požadovaná rozhodnutí obsahují informace týkající se životního prostředí, je třeba aplikovat i tento speciální právní režim, který je vůči InfZ širší a pro žadatele příznivější.

8. Formální požadavky na případné odmítnutí

Připomínáme, že případné (být i částečné) odmítnutí žádosti musí mít formu rozhodnutí ve smyslu § 15 InfZ s náležitostmi dle správního řádu (§ 20 odst. 4 písm. a) InfZ), včetně řádného a konkrétního odůvodnění pro každou odmítnutou informaci zvlášť. Obecné konstatování, že informace nelze poskytnout, bez uvedení konkrétních důvodů u každé jednotlivé informace, je nepřezkoumatelné a nezákonné. Neformální sdělení či dopis bez náležitostí rozhodnutí je rovněž nezákonné (viz § 15 odst. 4 InfZ – fikce negativního rozhodnutí).

9. Administrativní zátěž a úhrada nákladů

Pokud by vyhledání a anonymizace výše uvedených rozhodnutí představovaly pro Váš úřad mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, připomínáme, že zákon neumožňuje z tohoto důvodu žádost odmítnout. Správným a zákonným postupem je v takovém případě:

- prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti dle § 14 odst. 7 InfZ (až o 10 dní, se sdělením důvodů žadateli), nebo

- uplatnění požadavku na úhradu nákladů dle § 17 InfZ, přičemž výše úhrady musí být reálně vyčíslena a nesmí být prohibitivní, tj. nesmí žadatele odrazovat od výkonu jeho práva na informace (rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42).

Žadatel je připraven případně oprávněně vyčíslené náklady uhradit. Odmítnutí žádosti pro domnělou pracnost (aplikace institutu ultima ratio) je u tohoto typu žádostí odvolacími orgány systematicky rušeno (viz např. rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025).

10. Lhůta pro vyřízení a důsledky nečinnosti

Připomínáme, že dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ je povinný subjekt povinen poskytnout informaci do 15 dnů ode dne přijetí žádosti (nebo ode dne jejího doplnění). V případě, že povinný subjekt žádost ve lhůtě nevyřídí (nevydá rozhodnutí o odmítnutí ani neposkytne informaci), nastupuje fikce negativního rozhodnutí dle § 15 odst. 4 InfZ, proti kterému je žadatel oprávněn podat odvolání či stížnost dle § 16a InfZ. Žadatel je připraven v případě nezákonného postupu využít veškerých zákonných opravných prostředků včetně správní žaloby dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Shrnutí relevantních právních pramenů

Tato žádost je podávána na základě a v souladu s následujícími právními předpisy a rozhodnutími:

- Čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod
- Čl. 4 odst. 4 Listiny (zásada restriktivního výkladu omezení základních práv)
- Čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)
- Čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí
- Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR), zejména bod 14 odůvodnění
- Směrnice (EU) 2019/1024 o otevřených datech, zejm. čl. 3 a recitál 8
- Aarhuska úmluva (č. 124/2004 Sb. m. s.), zejm. čl. 4
- Zákon č. 256/2013 Sb., katastrální zákon (veřejnost katastru)
- Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/2010 Sb. ÚS
- Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10, č. 94/2011 Sb.
- Rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42 (mimořádně rozsáhlé vyhledávání, náklady)
- Rozsudek NSS čj. 4 As 34/2014-35 (zneužití práva)
- Rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35 (nepravomocné rozhodnutí, anonymizace)
- Rozhodnutí KÚ Ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025
- Rozhodnutí KÚ Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025
- Rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025

Předem děkuji za vyřízení žádosti v souladu s platnými právními předpisy a v zákonné lhůtě.

S pozdravem

Andrea Plachá

Specialista pro komunikaci s úřady

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.

Městský úřad Bystřice-Stavební úřad

Dr. E. Beneše 25

257 51 Bystřice

Telefon: 317 783 217

E-mail: podatelna@mestobystrice.cz

ID datové schránky: p8xbe7a

Sp. zn.: SU/1685/2026/MUBY
Č.j.: 1757/2026/MUBY
Vyřizuje: Ing. Kateřina Havlínová
Oprávněná úřední soba: Jaroslava Havrlíková
E-mail: katerina.havlinova@mestobystrice.cz
Telefon: 315 720 210

Bystřice, dne 14.04.2026

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5 - Smíchov

Rozhodnutí o žádosti informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Výroková část

Městský úřad Bystřice, stavební úřad, jako stavební úřad příslušný podle § 30 odst. 1 písm. f) a § 30 odst. 3 písm. b) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, jako povinný ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) rozhodl o žádosti žadatele

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., IČ 03441725, Klicperova č.p. 3208/12, 150 00 Praha 5 – Smíchov

(dále jen „žadatel“), která byla dne 06.04.2026 doručena na podatelnu Městského úřadu Bystřice včetně upřesnění č.j. 1700/2026/MUBY a č.j. 1721/2026/MUBY ze dne 07. 04. 2026 (dále jen „žádost“) takto:

I. Žádost se na základě ustanovení § 15 odst. 1 InfZ v plném rozsahu **o d m í t á.**

Odůvodnění

Dne 06. 04. 2026 bylo podatelnu Městského úřadu Bystřice přijato podání, na základě kterého žadatel požádal ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informací stavebním úřadem:

„Vážení,

dovoluji si Vás oslovit ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Právo na informace je ústavně zaručeným právem zakotveným v čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i v čl. 1 O Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a v čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie.

Tímto Vás žádám o poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných Vaším stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období **od 01.01.2026 do 31.03.2026**, a to:

- podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
- podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona).

Požadované informace žádám poskytnout v elektronické podobě do datové schránky žadatele (IO: dc6q2wa) a to ve formátu PDF.

Právní a metodická východiska pro vyřízení žádosti

Abychom předešli případným nedorozuměním či nezákonnému odmítnutí žádosti, dovoluji si upozornit na ustálenou rozhodovací praxi soudů, krajských úřadů a závazné limity aplikace práva:

1. Ústavní rozměr práva na informace

Právo na informace je ústavně zaručeným právem dle čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny. Jak opakovaně judikoval Ústavní soud i Nejvyšší správní soud, rozsah omezení tohoto základního práva je třeba vykládat restriktivně (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/2010 Sb. ÚS). Podle čl. 4 odst. 4 Listiny musí být při používání ustanovení o mezích základních práv šetřeno jejich podstaty a smyslu.

InfZ vychází z pravidla, že informace se poskytují, a omezení či podmiňování této informační povinnosti podléhá restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněno, přičemž důkazní břemeno leží na povinných subjektech (rozsudek NSS ze dne 05. 02. 2021, čj. 1 As 281/2020-42). Obdobně na mezinárodní úrovni čl. 1 O odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zaručuje právo přijímat informace, a jakýkoliv zásah do tohoto práva musí být nejen stanoven zákonem, ale též nezbytný v demokratické společnosti (viz čl. 10 odst. 2 Úmluvy). Rozhodnutí stavebního úřadu jsou výkonem veřejné moci podléhající veřejné kontrole a jejich zpřístupnění představuje legitimní výkon práva na informace.

2. Nepřípustnost odmítnutí z důvodu komerčního využití

Případné zamítnutí žádosti s odůvodněním, že informace mohou být využity ke komerčním účelům, je právně zcela neopodstatněné. Upozorňujeme na následující právní rámec:

- **Směrnice (EU) 2019/1024** o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru výslovně zakotvuje právo na tzv. re-use, a to včetně komerčních účelů (čl. 3 a recitál 8 směrnice).
- **Zákon č. 106/1999 Sb. v § 3 odst. 1** stanoví, že žadatel nemusí svůj zájem na poskytnutí informace jakkoli dokládat či odůvodňovat. Právo na informace není podmíněno konkrétním účelem využití informace.
- **Směrnice (EU) 2003/98/ES** (předchůdce směrnice 2019/1024), transponovaná do českého právního řádu, rovněž zakazuje diskriminaci žadatelů na základě účelu, pro který informaci požadují.
- Tuto skutečnost setrvale potvrzuje rozhodovací praxe odvolacích orgánů (např. rozhodnutí Krajského úřadu ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025).

3. Nepřípustnost aplikace institutu zneužití práva

Institut zneužití práva dle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (dříve dovozováno z § 2 občanského zákoníku) lze aplikovat pouze ve výjimečných případech a za splnění přísných podmínek. Podle ustálené judikatury NSS plní tento institut roli ultima ratio a jeho použití je vázáno na kumulativní splnění několika podmínek, přičemž samotná skutečnost, že žadatel je podnikatel nebo že podává žádosti opakovaně či hromadně, nepostačuje k závěru o zneužití práva (viz rozsudek NSS čj. 4 As 34/2014-35). Žádost o kopie vydaných rozhodnutí stavebního úřadu je typickým a legitimním výkonem práva na informace a odmítnutí z důvodu „zneužití práva“ by bylo v tomto případě zcela neopodstatněné.

4. Ochrana osobních údajů (GDPR) a limity anonymizace

Žádáme o anonymizaci dokumentů výhradně v zákonem nezbytném rozsahu dle § 12 InfZ ve spojení s § 8a InfZ. Plošné začernování údajů je v rozporu se zákonem a vede k nepřezkoumatelnosti poskytnutých dokumentů. Jak potvrdil Krajský soud v Brně v rozsudku čj. 30 A 81/2023-35, nelze plošně odmítnout poskytnutí všech informací z důvodu, že některé z nich obsahují osobní údaje – je třeba jednotlivé údaje znepřístupnit (začernit) a zbytek poskytnout. Upozorňujeme na následující pravidla:

a) **Právnícké osoby, veřejní investoři a IČO:** Podle bodu 14 odůvodnění (recitálu) Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR) se ochrana osobních údajů nevztahuje na právnické osoby. Není proto zákonný důvod anonymizovat názvy firem, veřejných institucí, jejich adresy ani identifikační čísla (IČO). Údaje o právnických osobách jsou navíc veřejně dostupné v obchodním rejstříku.

b) **Projektanti, architekti a odborný dozor:** Údaje o fyzických osobách, které v řízení vystupují v rámci své podnikatelské či profesní činnosti (autorizované osoby), nepodléhají ochraně soukromí ve smyslu § 8a InfZ. Identifikační údaje těchto osob (jméno, IČO, číslo autorizace ČKA/ČKAIT, adresa sídla) jsou veřejně dostupné v profesních komorách a rejstřících. Jejich uvedení v rozhodnutí je odrazem jejich veřejné profesní činnosti, nikoliv soukromého života (viz např. rozsudek NSS čj. 5 As 119/2011 a princip vyřčený v nálezů ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/1 O). Tyto údaje žádáme neanonymizovat.

c) **Věcné údaje o stavbě:** Katastrální území, parcelní čísla, názvy stavebních záměrů, údaje z katastru nemovitostí a údaje o druhu a účelu stavby jsou věcnými informacemi o nemovitostech, nikoliv osobními údaji, a nepodléhají anonymizaci. Katastrální údaje jsou navíc veřejně přístupné dle zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon.

d) **Osobní údaje soukromých fyzických osob {nepodnikajících}:** Anonymizaci plně respektujeme pouze u jmen, dat narození a adres trvalého bydliště fyzických osob (např. soukromých investorů rodinných domů či sousedů jako účastníků řízení).

e) **Zásada proporcionality:** Jak konstatoval NSS v rozsudku čj. 1 As 281/2020-42, při střetu práva na informace s právem na ochranu osobních údajů je třeba provést test proporcionality. Plošné odmítnutí bez individuálního posouzení každého konkrétního údaje je nezákonné. Anonymizace musí být provedena adresně, tj, pouze u těch údajů, u nichž zájem na ochraně soukromí převažuje nad právem na informace, a musí být v každém jednotlivém případě odůvodněna.

5. Právo na informace nezávisle na účastenství v řízení

Pro úplnost uvádíme, že právo na informace dle InfZ je nezávislé na účastenství žadatele ve správním řízení. Toto právo svědčí každé fyzické i právnické osobě dle § 3 odst. 1 InfZ. Skutečnost, že žadatel nebyl účastníkem daného řízení, nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti – zákon takový důvod nezná (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35). Povinnost poskytovat informace dle InfZ existuje „vedle“ práva nahlížet do spisu dle § 38 správního řádu.

6. Poskytování i nepravomocných rozhodnutí

InfZ neumožňuje povinnému subjektu odmítnout žádost o informace jen proto, že se žadatel chce seznámit s nepravomocným správním rozhodnutím. Nejedná se o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí dle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ – vydáním rozhodnutí, byť zatím nepravomocného, je jeho příprava ukončena (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35, publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS).

7. Rozměr práva na informace o životním prostředí

Rozhodnutí stavebních úřadů mohou mít přímý dopad na životní prostředí. V této souvislosti upozorňujeme na Aarhuskou úmluvu (č. 124/2004 Sb. m. s.), která pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 04. 10. 2004 a která v čl. 4 zakotvuje právo na přístup k informacím o životním prostředí. Dále na zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, který poskytuje další, širší rámec pro zpřístupňování informací. Pokud požadovaná rozhodnutí obsahují informace týkající se životního prostředí, je třeba aplikovat i tento speciální právní režim, který je vůči InfZ širší a pro žadatele příznivější.

8. Formální požadavky na případné odmítnutí

Připomínáme, že případné (byť i částečné) odmítnutí žádosti musí mít formu rozhodnutí ve smyslu § 15 InfZ s náležitostmi dle správního řádu (§ 20 odst. 4 písm. a) InfZ), včetně řádného a konkrétního odůvodnění pro každou odmítnutou informaci zvlášť. Obecné konstatování, že informace nelze

poskytnout, bez uvedení konkrétních důvodů u každé jednotlivé informace, je nepřezkoumatelné a nezákonné. Neformální sdělení či dopis bez náležitostí rozhodnutí je rovněž nezákonné (viz § 15 odst. 4 InfZ-fikce negativního rozhodnutí).

9. Administrativní zátěž a úhrada nákladů

Pokud by vyhledání a anonymizace výše uvedených rozhodnutí představovaly pro Váš úřad mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, připomínáme, že zákon neumožňuje z tohoto důvodu žádost odmítnout. Správným a zákonným postupem je v takovém případě:

- prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti dle § 14 odst. 7 InfZ (až o 10 dní, se sdělením důvodů žadateli), nebo
- uplatnění požadavku na úhradu nákladů dle § 17 InfZ, přičemž výše úhrady musí být reálně vyčíslena a nesmí být prohibitivní, tj. nesmí žadatele odrazovat od výkonu jeho práva na informace (rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42).

Žadatel je připraven případně oprávněně vyčíslené náklady uhradit. Odmítnutí žádosti pro domnělou pracnost (aplikace institutu ultima ratio) je u tohoto typu žádostí odvolacími orgány systematicky rušeno (viz např. rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025).

10. Lhůta pro vyřízení a důsledky nečinnosti

Připomínáme, že dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ je povinný subjekt povinen poskytnout informaci do 15 dnů ode dne přijetí žádosti (nebo ode dne jejího doplnění). V případě, že povinný subjekt žádost ve lhůtě nevyřídí (nevydá rozhodnutí o odmítnutí ani neposkytne informaci), nastupuje fikce negativního rozhodnutí dle § 15 odst. 4 InfZ, proti kterému je žadatel oprávněn podat odvolání či stížnost dle § 16a InfZ. Žadatel je připraven v případě nezákonného postupu využít veškerých zákonných opravných prostředků včetně správní žaloby dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Shrnutí relevantních právních pramenů

Tato žádost je podávána na základě a v souladu s následujícími právními předpisy a rozhodnutími:

- Čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod
- Čl. 4 odst. 4 Listiny (zásada restriktivního výkladu omezení základních práv)
- Čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)
- Čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí
- Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR), zejména bod 14 odůvodnění
- Směrnice (EU) 2019/1024 o otevřených datech, zejm. čl. 3 a recitál 8
- Aarhuska úmluva (č. 124/2004 Sb. m. s.), zejm. čl. 4
- Zákon č. 256/2013 Sb., katastrální zákon (veřejnost katastru)
- Nález ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/201 O Sb. ÚS
- Nález ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/1 O, č. 94/2011 Sb.
- Rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42 (mimořádně rozsáhlé vyhledávání, náklady)
- Rozsudek NSS čj. 4 As 34/2014-35 (zneužití práva)
- Rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35 (nepravomocné rozhodnutí, anonymizace)
- Rozhodnutí KÚ ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025
- Rozhodnutí KÚ Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025
- Rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025

... v návaznosti na naši žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, si dovoluujeme upřesnit rozsah požadovaných informací. Požadujeme poskytnutí kopií rozhodnutí a dalších dokumentů specifikovaných v naší žádosti **pouze v případech, kdy je stavebníkem, investorem nebo žadatelem právnická osoba** a zároveň se jedná o **pozemní stavbu (budovu)**. Dokumenty týkající se infrastruktury prosíme nezasílat.

Toto upřesnění znamená, že z působnosti naší žádosti **vylučujeme** všechna rozhodnutí a dokumenty, kde je stavebníkem (investorem, žadatelem) fyzická osoba – například soukromý stavitel rodinného domu, fyzická osoba provádějící rekonstrukci apod a zároveň veškerou infrastrukturu nehladě na stavebníka (investora, žadatele).

Vyloučené typy dokumentů

Z působnosti naší žádosti **dodatečně vylučujeme** následující typy rozhodnutí a dokumentů:

Dle zákona č. 183/2006 Sb.:

- dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 2 a násl.)

Dle zákona č. 283/2021 Sb.:

- povolení změny využití území (§ 215)
- povolení dělení nebo scelování pozemků (§ 216 a§ 217)
- rozhodnutí o stanovení ochranného pásma (§ 218-220)
- dodatečné povolení stavby (§ 256)

... v návaznosti na naši žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, si dovoluujeme upřesnit rozsah požadovaných informací.

Požadujeme poskytnutí kopií rozhodnutí a dalších dokumentů specifikovaných v naší žádosti **pouze v těch případech, kdy je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba**. Toto upřesnění znamená, že z působnosti naší žádosti **vylučujeme** všechna rozhodnutí a dokumenty, kde je stavebníkem (investorem, žadatelem) fyzická osoba – například soukromý stavitel rodinného domu, fyzická osoba provádějící rekonstrukci apod.“

Povinný subjekt přezkoumal žádost o poskytnutí informace a na základě dostupných podkladů a informací a dlouhodobého a systematického účelového postupu žadatele dospěl k závěru, že žádost je projevem zneužití práva na informace. Jedná se o opakovaně podávané téměř totožné žádosti, ve kterých jsou požadovány stejné dokumenty, za období 3 měsíců. Dne 01. 01. 2026 byla podána žádost spis. zn. SU/30/2026/MUBY, kterou stavební úřad odmítl rozhodnutím č.j. 105/2026/MUBY ze dne 07.01.2026. Proti tomuto rozhodnutí se žadatel odvolal a odvolací orgán Krajský úřad Středočeského kraje, odbor legislativní právní vydal rozhodnutí č.j. 035744/2026/KUSK, spis. zn. SZ_027729/2026/KUSK/2, značka InfZoÚ 153/26 ze dne 10.03.2026, ve kterém rozhodnutí o odmítnutí žádosti potvrdil. Z tohoto důvodu stavební úřad navazuje na rozhodnutí příslušného odvolacího orgánu a žádost o zaslání požadovaných dokumentů za období od 01. 01. 2026 do 31. 03. 2026 znovu odmítá.

Skutečnosti, které povinný subjekt vedly k tomuto dalšímu odmítnutí žádosti, povinný zdůvodňuje takto:

Státní orgány a orgány státní samosprávy mají povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Základním smyslem a účelem InfZ je kontrola výkonu veřejné moci. Dle judikatury správních soudů má InfZ vést zejména k účinné sebereflexi veřejné moci a prevenci, když povinnost poskytovat požadované informace zpravidla vede veřejnou moc k tomu, aby se chovala řádněji, než kdyby se veřejné kontroly nemusela obávat.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 07. 05. 2008, č. j. 1 As 17/2008-67, který se mimo jiného zabývá povahou práva na informace, se uvádí: „Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola činnosti veřejné správy (resp. tzv. povinných osob), mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.“

Z veřejně dostupných internetových stránek žadatele (<https://www.istav.cz/cs>) je patrné, že informace opakovaně získávané žadatelem (dříve Istav Media, s.r.o., nyní Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.)

od povinných subjektů prostřednictvím žádostí o poskytnutí informace jsou využívány k podnikatelským účelům žadatele, když žadatel tyto informace zprostředkovává dalším subjektům (svým klientům) za finanční úhradu (viz <https://www.istav.cz/cs/istav-smart>). Sám žadatel na svých internetových stránkách uvádí: „Nabízíme vám aktuální a přesné informace o plánovaných stavbách v České republice a na Slovensku, ať už se jedná o soukromé, komerční nebo veřejné projekty.“

Naše databáze je výsledkem dlouholeté spolupráce s našimi spolehlivými zdroji, odborného výzkumného týmu a moderních technologií pro sběr a analýzu dat. Tyto informace vám pomohou objevovat nové obchodní příležitosti a rozvíjet vaše podnikání. Máme na starosti získávání a aktualizaci informací o obchodních příležitostech v segmentu plánované výstavby. Věnujeme se jak získávání úplně nových informací z více jak 50 000 dostupných zdrojů, tak telefonické aktualizaci těchto informací přímo s investory, generálními dodavateli a architekty, projektanty podílejícími se na plánování a realizaci staveb.

Na naší práci jsme hrdí, protože díky ní Vám služba ISTAV SMART přináší chytré obchodní příležitosti, které mají velký potenciál pro rozvoj Vašeho podnikání.“

Z webových stránek jednoznačně vyplývá, že své informace společnost poskytuje pro obchodní komerční účely nikoliv veřejný zájem. Nabízené služby dle informací webových stránek využívají výrobci stavebních materiálů, generální dodavatelé a subdodavatelé ve stavebnictví, kteří skrze ISTAV SMART objevují nové obchodní příležitosti.

Z informací, které má stavební úřad k dispozici nevyplývá, že by činnost, kterou společnost Hubexo deklaruje sloužit pro kontrolu činnosti veřejné správy. Dle názoru správního orgánu taková činnost systematické žádosti svým rozsahem a koncepcí přenáší systematicky činnosti shromažďování a třídění dat na povinný subjekt, což není účelem InfZ.

Dle právní teorie se zneužitím práva rozumí chování, kterým má být dosaženo nedovoleného výsledku, avšak takové chování samo o sobě není zakázané; dovolené je ovšem jen zdánlivě.

Základní zásada zákazu zneužití práva je výslovně zakotvena v ust. § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Ačkoliv tato zásada není výslovně zakotvena v žádném právním předpise veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě.

Jednání žadatele naplňuje znaky zneužití práva, neboť:

- *žádost je podávána opakovaně a systematicky vůči mnoha stavebním úřadům,*
- *informace jsou komerčně zpeněžovány,*
- *žadatel účelově argumentuje veřejným zájmem, který však není v daném kontextu relevantní.*

Zásada zákazu zneužití práva je jednou z nejdůležitějších a je prostoupena celým právním řádem. Za zneužití práva lze dle výkladu správních soudů označit takové jednání, jež je pocitováno jako zjevně nespravedlivé pro svůj rozpor s určitými základními hodnotami, dále pak jednání, jímž je dosahováno nedovoleného výsledku, rovněž jednání osoby, která vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti, nebo jednání osoby, která vědomě a záměrně uplatňuje práva v rozporu s jejich smyslem a účelem.

V oblasti informačního práva to znamená, že žadatel sice využívá zákonný nástroj, ale nikoli k účelu, pro který byl tento nástroj vytvořen – tedy k veřejné kontrole činnosti veřejné správy – nýbrž k jiným účelům, např. k podnikání, šikaně, nebo získání výhod mimo rámec zákona.

Zákon č. 106/1999 Sb. je nástrojem politického práva a jeho účelem je umožnit občanům kontrolu veřejné moci. Nelze jej chápat jako neomezené právo na uspokojení osobní zvědavosti nebo jako nástroj pro vytváření databází pro komerční účely nebo jiné účely.

Opakovaně podávané žádosti naplňují znaky zneužití práva, neboť žadatel svou žádostí směřuje k cíli, který je zcela v rozporu se smyslem a účelem práva na informace.

Z dostupných podkladů je nepochybné, že žadatel získané informace využívá za účelem vlastního obohacení. Povinnému subjektu je nadto známo, že žadatel takto postupuje systematicky a vůči mnoha povinným subjektům v ČR i na Slovensku. Povinný se zcela ztotožnil s právním názorem odvolacího orgánu povinného.

Odmítnutí žádosti je založeno na aplikaci obecné zásady zákazu zneužití práva, „která je integrální součástí českého právního řádu a uplatní se i v oblasti informačního práva, jak opakovaně judikují správní soudy. InfZ výslovně neupravuje zneužití práva jako samostatnou výluk, avšak to neznamená, že by povinné subjekty byly povinny poskytovat informace i v situacích, kdy je právo na informace vykonáváno zjevně excesivním a účelově vybočujícím způsobem. V takovém případě nejde o aplikaci některé z dílčích výluk dle § 7 až § 11 InfZ, nýbrž o závěr, že se nejedná o výkon práva, jemuž by právní ochrana svédčila.

Povinný přihlédl k souhrnu okolností: systematickosti, periodičnosti, formulářové povaze a mimořádnému rozsahu žádosti, které ve svém souhrnu zakládají excesivní výkon práva. Judikatura správních soudů opakovaně zdůrazňuje, že zákaz zneužití práva je obecnou právní zásadou, kterou je třeba uplatnit i v oblasti informačního práva, pokud žádost evidentně obejít smysl a účel InfZ a přenáší dlouhodobě a systematicky činnosti povinného na úkor jeho zákonných agend.

Konkrétně lze mimo jiné neúměrné zatížení povinného argumentovat tím, že je žádost vyžadována opakovaně a pro povinného to znamená:

- Vyhledání rozptýlených dokumentů v několika spisových a evidenčních systémech podle různých metadat (spisová značka, věcný okruh, období, agenda).
- Selekcí a přezkum každého dokumentu pro účely ověření, zda spadá do požadovaného rozsahu a neobsahuje chráněné údaje (osobní údaje, obchodní tajemství, informace chráněné zvláštními předpisy). Každý jednotlivý dokument vyžaduje individuální posouzení.
- Kontrolu a anonymizaci citlivých údajů (např. osobních údajů, interních metodik, obchodních informací), včetně kontrol druhým pracovníkem (princip čtyř očí) kvůli riziku překryvu různých režimů ochrany. Tato činnost je pracně intenzivní a u rozsáhlých souborů dokumentů představuje disproporční zásah do kapacit povinného.
- Technickou konsolidaci a převod rozličných formátů (listinné, naskenované, nativně elektronické, emaily), včetně metadat, které žadatel požaduje. To v praxi znamená komplexní zpracování, které jde nad rámec běžného vyřízení jednorázové žádosti.
- Opakování celého procesu v cyklech, což činí z žádosti ve skutečnosti dlouhodobý požadavek na shromažďování a třídění dat na povinný subjekt — mimo úkoly, které InfZ sleduje a umožňuje.

Z uvedeného plyne, že již samotná koncepce žádosti generuje nepřiměřenou zátěž. Zákon ani judikatura nevyžadují, aby povinný tuto zátěž exaktně kvantifikoval v hodinách; podstatná je povaha a struktura požadavku a její dopad na řádné plnění zákonných úkolů povinného. K obdobnému závěru dospívá odborná literatura i aplikační praxe k § 11a InfZ: pojem nepřiměřené zátěže se posuzuje individuálně a může být dán právě mimořádným rozsahem, systematickostí a periodičností.

Z výše uvedeného vyplývá, že takto koncipovaná žádost fakticky směřuje k systematickému a dlouhodobému přenesení činnosti shromažďování a třídění rozsáhlého souboru dat na povinné subjekty, které se tím dostávají do role bezplatného datového servisu pro tvorbu externí databáze. Postup žadatele přesahuje meze výkonu práva na informace a naplňuje znaky jeho zneužití, jak je vymezuje judikatura NSS (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. As 17/2008-67).

Právní stanoviska a rozhodnutí jiných odvolacích orgánů s odkazem na jejich rozhodovací praxi a legitimitu komerčního využití dat povinný nijak nezpochybňuje. Povinný se ztotožnil se závěry příslušného odvolacího orgánu KUSK SK uvedenými v rozhodnutí o odvolání o předchozích žádostí.

Povinný dále rovněž sděluje, že nadále trvá na názoru, že dokumenty neukončených řízení či jiných úkonů nelze poskytnout s ohledem na § 11 odst. 1 písm. g) InfZ. Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se správním nebo obdobným řízením, a to i před jeho zahájením, a její poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení. Stavební úřad zastává názor, že by zde byla porušena procesní práva účastníků řízení dle § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého platí: *„Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou. Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.“*

Opakované žádosti na vyhledávání velkého množství dokumentů a jejich zasílání správní orgán považuje za nepřiměřené v rozporu se smyslem určení a účelem InfZ. Judikatura správních soudů spatřuje smysl a účel informačního zákona zejména jako prostředek účinné sebereflexe veřejné moci a prostředek prevence, nikoliv pro podání žádosti, kde jsou cílem pouze zájmy žadatele za účelem využití informací pro své podnikání, nikoliv veřejný zájem. InfZ není nástrojem pro vytváření „paralelního rejstříku rozhodnutí“ správních orgánů. NSS opakovaně judikoval, že právo na informace neslouží k nahrazování specializovaných evidenčních, publikačních či dohledových mechanismů veřejné správy. Povinný subjekt není povinen suplovat informační služby třetích osob ani poskytovat dokumenty v rozsahu, který fakticky zakládá jejich sekundární databázi. Zneužití práva lze dovodit tehdy, pokud výkon práva zcela ztrácí vazbu na jeho legitimní účel a sleduje jiný cíl na úkor povinného subjektu. Dále povinný sděluje, že žádost nesměřuje cíleně na informace o složkách životního prostředí, ale na rozhodnutí stavebního úřadu jako taková. Povinný neodmítá právo na informace obecně, ale konkrétní žádost v tomto rozsahu a podobě. Žádost je součástí systematického a opakovaného jednání žadatele, které svým rozsahem a účelovým odůvodněním zatěžuje stavební úřad, jenž se následně nemůže plně věnovat výkonu své zákonné agendy.

Stavební úřad se zcela ztotožnil se závěry odvolacího orgánu KUSK v rozhodnutí č.j. 035744/2026/KUSK ze dne 10.3.2026 a níže cituje jeho závěry:

„Poskytování informací na základě InfZ primárně směřuje ke kontrole veřejné správy. Pokud ze žádosti nebo z jiných skutečností je zřejmé, že žádost je sledován jiný cíl než kontrola hospodaření s veřejnými prostředky a správnost postupu povinného subjektu, jde o zneužití práva na informace.

Nadřízený orgán považuje za podstatné upozornit, že cílem kontroly veřejné správy je zjistit skutečnosti rozhodné pro posouzení dodržování zákonnosti při jejím výkonu, porovnat je v konkrétním případě se zákonem stanovenými standardy činnosti správního úřadu, vyhodnotit případné odchylky od těchto standardů a při zjištění porušení zákonnosti navrhnout nebo přijmout odpovídající prostředky nápravy.

Odvolatel v žádosti o poskytnutí informace uvádí důvody, pro něž informace požaduje. Jedním z důvodů je zpřístupnění informací veřejnosti, ...

... Jak již bylo uvedeno smyslem InfZ je dodatečná kontrola a transparentnost, nikoli zajištění včasné účasti občanů ve stavebních řízeních. Práva účastníků a včasná informovanost jsou komplexně řešeny správním řádem a stavebním zákonem (v případě široké veřejnosti zejména skrze úřední desku).

Žádost o informace podle InfZ není primárním ani vhodným nástrojem pro zajištění včasné informovanosti o probíhajících řízeních a možnosti účasti veřejnosti v nich.

Vzhledem k tomu, že žádost požaduje historické dokumenty za účelem, který je již neuskutečnitelný – řízení jsou již ukončena a tvrzení odvolatele, že poskytnutí informace umožní zapojení veřejnosti do nich, je tedy zcela liché a účelové.

Sledovaný cíl sběru informací se neslučuje se smyslem a účelem InfZ. Zároveň žádost představuje enormní zátěž pro povinný subjekt. Je proto možné v tomto jednání spatřovat prvky zjevného a neodůvodněného zatěžování správního orgánu, může mít ve svém důsledku potenciál způsobit i určitou zátěž povinného subjektu.

V kontextu všech shora uvedených skutečností byla proto žádost o informace shledána jako zneužití práva. Nadřízený orgán konstatuje, že povinný subjekt své závěry o zneužití práva opřel o konkrétní skutkové okolnosti, zejména o systematickosti a rozsah žádostí, jejich plošný charakter, účel a způsob následného využití získaných informací. Tyto okolnosti posuzované ve vzájemné souvislosti umožňují závěr, že v daném případě nejde o legitimní výkon práva na informace, nýbrž o jeho zdánlivý výkon sledující cíle odporující smyslu a účelu informačního zákona.

Na základě všech uvedených skutečností dospěl nadřízený orgán k závěru, že napadené rozhodnutí povinného subjektu je zákonné, přezkoumatelné a věcně správné. Žádná z odvolacích námitek nebyla způsobilá zpochybnit závěr o zneužití práva na informace. Nadřízený orgán proto rozhodl tak, že rozhodnutí povinného subjektu potvrzuje.

Nadřízený orgán konstatuje, že v projednané věci tak nebylo zneužití práva dovozováno izolovaně z jednotlivých okolností, které by samy o sobě k takovému závěru nepostačovaly, nýbrž bylo prokázáno jejich souhrnem a vzájemnou kumulací, a to zejména systematickostí a opakovaností žádostí, jejich plošným a hromadným rozsahem, deklarovaným i faktickým účelem jejich využití a výsledným způsobem nakládání s informacemi, jenž vylučuje jejich volné a bezplatné zpřístupnění veřejnosti.

Teprve v tomto kontextu lze dospět k závěru, že výkon práva na informace je v daném případě pouze zdánlivý a sleduje cíle odporující smyslu a účelu zákona o svobodném přístupu k informacím, a že institut zneužití práva je zde naplněn.“

Z výše popsaných důvodů povinný subjekt žádost v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ odmítl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ke Krajskému úřadu pro Středočeský kraj, odbor legislativní právní prostřednictvím Městského úřadu Bystřice, a to do patnácti dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

Jaroslava Havlíková, v. r.
referent stavebního úřadu

Obdrží:

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., IDDS: dc6q2wa
sídlo: Klicperova č.p. 3208/12, 150 00 Praha 5-Smíchov